

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om te voldoen aan Richtlijn 84/360/EEG van de Raad van 28 juni 1984 betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging, in werking te doen treden en aan de Commissie mee te delen, de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.
2. de Hellense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens artikel 189, derde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap is een richtlijn verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke Lid-Staat waarvoor zij bestemd is. Overeenkomstig artikel 5, eerste alinea, EEG-Verdrag treffen de Lid-Staten alle algemene of bijzondere maatregelen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dit Verdrag of uit handelingen van de instellingen van de Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren.

De termijn waarbinnen de Lid-Staten aan Richtlijn 84/360/EEG moesten voldoen, is op 30 juni 1987 verstreken, zonder dat Griekenland de Commissie in kennis heeft gesteld van de maatregelen die het te dien einde heeft genomen. Op het met redenen omkleed advies van de Commissie antwoorde de Griekse Regering, dat de bepalingen van wet nr. 1650/86 „betreffende de bescherming van het milieu” de Griekse wetgeving met de meeste bepalingen van Richtlijn 84/360/EEG in overeenstemming brachten en dat de richtlijn volledig in de Griekse rechtsorde zou worden opgenomen door de publikatie van een gezamenlijk ministerieel besluit. Bij onderzoek van de wet stelde de Commissie vast, dat zij geen bijzondere bepalingen betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging bevat, zoals de richtlijn verlangt, maar voor het nemen van die maatregelen verwijst naar een gezamenlijk besluit van de minister van Ruimtelijke Ordening, Milieuhygiëne en Openbare Werken en de respectieve bevoegde ministers. Dit besluit is echter tot op heden niet uitgevaardigd, ondanks de verzekering van de Griekse autoriteiten dat het reeds op 31 januari 1989 klaarlag voor ondertekening door de bevoegde ministers.

Beroep, op 16 augustus 1989 ingesteld door Cosimex GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 259/89)

(89/C 238/11)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 16 augustus 1989 beroep ingesteld tegen Com-

missie van de Europese Gemeenschappen door Cosimex GmbH, vertegenwoordigd door A. von Winterfeld, advocaat te Keulen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Arendt, advocaat aldaar, Avenue Marie-Thérèse 4.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. Nietig te verklaren de in het schrijven van het Directoraat-generaal Concurrentie van 7 juni 1989 vervatte beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 7 juni 1989 in zaak IV/32.724 — Moll (Cosimex) Vichy, voor zover daarin geen gevolg is gegeven aan het in de klacht van 13 mei 1988 neergelegde verzoek, vast te stellen dat de Société d'Hygiène Dermatologique de Vichy, F-Asnieres, inbreuk heeft gemaakt op artikel 85, lid 1, EEG-Verdrag door op groothandelaars in Frankrijk en België druk uit te oefenen, verzoekster geen Vichy-produkten te leveren, en de Société d'Hygiène Dermatologique de Vichy te gelasten, de vastgestelde inbreuk op te heffen.
2. Verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

— Schending van artikel 85, lid 1, EEG-Verdrag: De redenen die de Commissie voor de afwijzing van de klacht aanvoert, te weten dat een overeengekomen niet-bevoorrading niet bewezen is, zijn kennelijk ongegrond. Vichy past in de Gemeenschap een selectief distributiestelsel toe (verkoop aan de consument in apotheken), dat in Frankrijk en België gebrekkig functioneert en in Frankrijk als gevolg van een rechterlijke uitspraak is versoepeld. De weigering om verzoekster te bevoorraden en de daartoe uitgeoefende druk passen binnen het contractuele, zij het gebrekkige systeem dat Vichy met haar afnemers onderhoudt.

Het doel van het Vichy-distributiestelsel — verkoop van Vichy-produkten uitsluitend in apotheken — is onverenigbaar met artikel 85, lid 1, EEG-Verdrag. Het gaat om cosmetica zonder farmaceutische werking. Voor de Duitse markt heeft de beperking van de verkoop tot apotheken bovendien tot gevolg, dat de zogenoemde decoratieve cosmetica, waarvan de verkoop in apotheken in de Bondsrepubliek wettelijk verboden is, van de markt wordt geweerd.

— Misbruik van bevoegdheid: de Commissie heeft misbruik gemaakt van haar bevoegdheden, door de gedeeltelijk niet eens ter tafel liggende aanmeldingen van de distributieovereenkomsten van Vichy als reden aan te voeren om verzoeksters bezwaren ongeacht de duur en het resultaat van de vrijstellingsprocedure te verwerpen.